

Подільська Зоря

Христос Воскрес!

Друзі, Великдень це свято, коли хочеться вірити в диво. І не просто в диво - а в силу відродження.

Бо якщо Воскрес Христос - то воскресне й Україна.

Воскресне з болю, з руїн, з втрат. Згадає, хто вона є, і стане ще сильнішою.

Цей Великдень - не про кошики. Він про серце. Про те, що всередині в кожного з нас.

Про побратимів, які святкують під передовими зірками.

Про матерів, які чекають.

Про дітей, які хочуть миру.

І про нас із вами - хто тримає стрій тут, у тилу, хто працює, хто підтримує, хто вірить.

Дякую кожному, хто бореться — словом, ділом, зброєю, молитвою.

Нехай цей день принесе хоч трохи світла в душу, віри в серце й сили в тіло.

Все буде добре! Бо ми - не зламаємося.

З Великоднем вас, рідні!

Воїну Воскрес! І воскресне Україна!

**Начальник Вінницького РТЦК та СП
Олександр БОЙКО.**

Актуально

Україна не визнає юридично російську окупацію Криму. Про це заявив президент України Володимир Зеленський на брифінгу. "Нема про що говорити. Це поза нашою Конституцією. Це наша територія, територія народу України", - наголосив він. Зеленський додав, що як тільки починаються розмови про Крим, про наші суверенні території, то заходимо в формат, якого хоче Росія - затягування війни, тому що швидко домовитись про все не вийде. За його словами, має бути тиск всього світу, а в першу чергу - з боку США. Зеленський наголосив, що включення таких питань в обговорення завершення війни - це "гра Путіна".

Наша пропозиція припинення вогню щодо цивільних об'єктів залишається в силі. Про це написав президент України Володимир Зеленський у Telegram. Він нагадав, що Україна пропонувала подовжити тишу після Великодня й зробити її повною. "Наша пропозиція припинення вогню щодо цивільних об'єктів також залишається в силі. Потрібна серйозна готовність Росії до розмови про це. Жодних перепон з українського боку немає і не буде", - підкреслив Зеленський.

Міністерство оборони України випустило нову версію застосунку Резерв+. Застосунок отримав версію 1.6.0 та нові функції: Тепер ви можете завантажити розширені дані з реєстру Оберіг і розуміти, які дані про вас там є. Наприклад, місце роботи або наявність правопорушення. У застосунку з'явились сповіщення про зміни у ваших даних в Оберезі. Якщо щось змінилось, то ви дізнаєтесь про це в Резерв+. Нові категорії запитів на виправлення даних. Наприклад, ви зможете актуалізувати місце праці, щоб швидше отримати бронювання.

Газопостачальна компанія "Нафтогаз України" продовжить постачати газ для українських родин за незмінною ціною - 7,96 грн за кубометр. Це передбачає тарифний план "Фіксований" для побутових клієнтів. Ціна буде актуальною до 30 квітня 2026 року. Рішення про незмінність цін ухвалено з урахуванням чинного мораторію на підвищення цін на природний газ.

Ветеран з Вінниччини Роман Кашпур пробіг на протезі шість найпрестижніших марафонів, останній - 129-й у Бостоні. "129-й Бостонський марафон завершено, місію виконано. А разом з тим, сьогодні відбулась і невеличка історична подія. Тому що і в адаптивному спорті, і в паралімпійському спорту в Україні жоден парапліт не пробігав таку кількість марафонів, а тим більше топ-6 найвідоміших. Для мене велика честь, що мені довелось нести цю першість", - сказав Кашпур.

Військовослужбовці Могилів-Подільського прикордонного загону виявили ухилянта, який намагався незаконного перетнути державний кордон річкою Дністер, аби потрапити до Молдови. Для подолання річки Дністер чоловік прихопив акваскутер. Прикордонники, які патрулювали державний кордон, вчасно виявили "плавця", який посеред ночі опинився в холодній воді. Виявилося, що 33-річний мешканець Дніпропетровщини вже не вперше спробував незаконно подолати кордон. Місяць тому порушника затримали під час "форсування" сухопутної ділянки кордону. Наразі чоловіка знову чекає суд та адміністративна відповіальність.

Перстень покійного Папи Римського Франциска буде знищено за допомогою спеціального молотка. Знаменитий перстень-печатка, який є уособленням католицизму, оцінюють у понад 500 тисяч доларів. Папа Франциск носив його на правій руці. За традицією Римо-католицької церкви, перстень рибалки (атрибут віряння римських пап, разом із тіарою) дарують Папі під час обрання. Його знищують для того, щоб запобігти неправомірному використанню персні, оскільки від самого початку його було зроблено як печатку для особистих листів Папи, хоча в сучасному світі його єдине реальне призначення - церемоніальне.

Віддали життя за Україну!

Сумна звітка знову сколихнула Вороновицьку громаду... На фронті загинув - **Олександр ЮРЧАК**. Воїн став до зброй у 2023 році. Боронив Батьківщину у лавах 154-ї окремої механізованої бригади, був головним сержантом за безпечення роти. Його бойові шляхи пролягали найгарячішими ділянками фронту: Покровськ, Куп'янськ, Вовчанськ, Курахове... Загинув 11 квітня на харківському напрямку. Йому навічно залишилося 49 років.

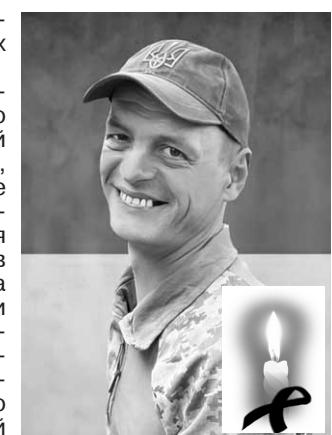
"Олександр був не просто командиром, а батьком - так розповідають самі хлопці, які воювали з ним поруч. За їхніми словами, він був найкращим усьому та навчав та підтримував кожного. Вмів дати слушну пораду саме в той час та хвилину, коли її найбільше потребували", - каже дружина полеглого оборонця Наталя.

Народився Олександр Юрчак 20 вересня 1975 року у селі Джурин Шаргородського району. Згодом закінчив 13-ту загальноосвітню школу та професійно-технічне училище №2 у Вінниці. Тут зайнався улюбленою справою та разом із дружиною зростив двох синів. Його знали виключно з позитивного боку. Він був підтримкою для тих, кому важко, прикладом для тих, кому необхідне натхнення, та опорою тим, хто, здавалося, ось-ось впаде.

Ніколи не опускав рук, не втрачав оптимізму та завжди дотримувався свого слова. Для нього не існувало перешкод, чи труднощів - лише

"тимчасові перепо-нини", як він сам їх називав.

"Він був прикладом справжнього чоловіка, який нічого не боявся, тримав слово, не здавався та відповідально ставився до життя. Цінував кожну його мить та вмів дарувати радість людям, - розповідає дружина. - Сім'я для нього була всім його вссесвітом, який оберігав та робив щасливим. Мені завжди дарував квіти - не з нагоди, а просто так, для дітей робив свята зі здавалося б дрібнички та продовжував мріяти. Мріяв про онуків і про те, як змайструє їм будинок на дереві... Мріяв про Перемогу та як найшвидше повернення додому..."

Поховали воїна на кладовищі у селі Кордишівка Вороновицької громади. Висловлюємо найцікавіше співчуття родині нашого Героя, всім рідним та близьким... Нехай Господь допоможе пережити біль непоправної втрати...

Лука-Мелешківська громада знову у глибокій жалобі... Герой повертався додому на щиті...

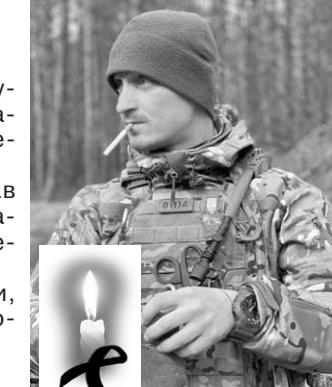
7 лютого 2023 року, захищаючи рідну землю, під час виконання бойового завдання, відданий військовій присязі та вірний Українському народу, мужньо виконавши військовий обов'язок, на Донеччині загинув морський піхотинець **Ярослав Богач**, 1977 року народження, житель с. Лука-Мелешківська.

Понад 2 роки родина чекала свого Героя...

Тепер він - воїн Небесного Легіону!

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким Ярослава Богача. У скріботі та молитві низько скіляємо голови, вшановуючи пам'ять вірного Сина України! Хай Господь дарує Царство Небесне та вічний спокій душі Ярослава!

Вічна Слава Герою!

Війна забирає найкращих. Ще одна трагічна звітка сколихнула Лука-Мелешківську громаду. Виконуючи бойове завдання загинув Герой - **Артем Грабовський**. Воїн житель с. Лука-Мелешківська, народився 30 грудня 1991 року

Схиляємо голови перед світлою пам'ятю Артема, який віддав життя за нашу свободу. Його подвиг назавжди залишився в наших серцях. Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким. Нехай Господь даст їм сили пережити цю невимовну втрату.

Живим коридором слави, на колінах зі склоненими головами, громада провела свого Героя, який повернувся до свого рідного дому "на щиті".

Війна заходить без попередження, забирає життя, не питаючи дозволу. Вона залишає за собою біль, слози і порожнечу, яку важко заповнити. Щоднями втрачаємо тих, хто став на захист нашої Батьківщини. Це не просто втрати для нашої громади чи країни - це втрати для кожної родини...

У бою з російськими окупантами загинув 26-річний сержант **Олександр Дячишин**, житель села Малі Крушлинці.

нальної академії сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного у м. Львів та отримав звання молодшого сержанта. Працював у військовій частині в Харківській області. А потім прийшла війна...

Разом з частиною захисник переїхав до м. Славута Хмельницької області. З листопада 2024 року брав активну участь в бойових діях на посаді оператора відділення безпілотних авіаційних комплексів взводу безпілотних авіаційних комплексів військової частини А 4395, мав звання сержанта. Воював на Харківському напрямку.

Загинув Олександр Дячишин 12 березня 2025 року поблизу населеного пункту с. Синельникове Харківської області внаслідок атаки ворожого FPV дрону. Попрощалися із воїном на Львівщині, в селі Нагірне, де зібралися рідні, друзі, побратими, священнослужителі. Кохан присутній віддавав шану Герою, схиляючи голову в скріботі. Духовенство спільно з присутніми помолились за вічний спочинок душі Война.

Висловлюємо щирі співчуття близьким, рідним та друзям. Нехай Господь даст сили пережити це горе...

Вічна пам'ять і слава Герою!

31 рік дарувала добро, турботу та піклування

Днями у залі засідань Якушинецької сільської ради зібралися - голова громади Василь Романюк, соціальні працівники КЗ "Центр надання соціальних послуг" їх керівниця Наталія Свистун, начальниця відділу соціального захисту та охорони здоров'я Валентина Степанова.

Усі вони зібралися аби привітати із виходом на заслужений відпочинок соціальну працівницю - Олену Володимирівну Савенчук.

Ця жінка 31 рік дарувала добро, турботу та піклування підопічним КЗ "Центр надання соціальних послуг". Олена Володимирівна за роки роботи безліч разів відвідала своїх підопічних, аби допомогти, вислухати, розрадити та порадити. Вона розповідає, що має жінку, якій допомагає уже більше двадцяти років, за цей час вони уже стали майже рідними. До кожної і кожного

Олена Володимирівна мала свій підхід та дарувала тепло своєї душі.

Голова громади Василь Романюк на-голосив на важливості роботи соціальних працівників: "Ваші підопічні дуже чекають на вас, вони точно знають що ви обов'язково прийдете, навідаєте та допоможете. Іноді навіть не настільки важлива допомога, як саме спілкування та турбота, адже ці люди одинокі і їм вкрай цього не вистачає.

Дякую за Вашу щоденну, дуже важливу та необхідну нашим жителям працю. Ви добросовісно виконували свою роботу багато років, тож я Вам дуже вдячний та бажаю доброго здоров'я і довгих років життя".

Василь Романюк вручив Олені Савенчук з нагоди виходу на заслужений відпочинок Почесну грамоту та подарунки.

Продовжуємо допомагати

Українська пісня відома сьогодні всьому світу, вона є символом вільної і сильної, нескореної країни. Пісня завжди була і залишається оберегом нашого народу і нашою святинею.

Творчий колектив Зарванецького сільського будинку культури продовжує

серію благодійних заходів на підтримку ЗСУ, виступивши 13 квітня в м. Вінниця з концертною програмою для збору коштів на купівллю евакуаційних ношів.

"Війна триває і запитів від наших військових багато. Тому ми маємо об'єднуватись, щоб разом підтримати Збройні Сили України тож продовжуємо допомагати.

Дякуємо колективу КЗ "Центр культури та дозвілля Якушинецької сільської ради та усім працівникам культури нашої громади за вагомий внесок до збору коштів у розмірі 7000 гривень. Ноші уже придбано та передано за запитом", - розповідає учасниця колективу Жанна Паренюк.

Дякуюмо усім мужнім воїнам, підтримуємо їх своєю працею та творчістю, оспівуємо Україну, надихаємося мистецтвом, віримо у найшвидшу ПЕРЕМОГУ!

"Подільська громада" ініціює акцію "Посади дерево - підтримай ЗСУ!"

У Вінниці 3 травня відбудеться акція зі створення "Саду підтримки", до якої можуть долучитися всі охочі. За донат на підтримку ЗСУ можна буде висадити грушу, яблуню, сливу чи абрикос.

Цю акцію організовує Фонд громади "Подільська громада" спільно з МКП "Вінницязеленбуд" і компанією "Dekoplant" за підтримки Вінницької міської ради. Створення "Саду підтримки" відбудеться біля Національного музею-садиби М.І. Пирогова.

Як долучитися до акції?

- зробити донат (від 500 грн для фізичних осіб і від 1000 грн від юридичних осіб) за посиланням: <https://surl.li/wmqiku>;

- заповнити коротку форму до 27 квітня 2025 року: <https://surl.li/mplrmr>;

- очікувати на лист-запрошення, де будуть вказані точна дата, час і місце висадки дерев;

- прийти у визначений час 3 травня за вказаною геолокацією.

"Кожне посаджене дерево - це не лише майбутній урожай, а й жест підтримки для тих, хто боронить наше сьогодення. Груші, яблуні, сливи, абрикоси - ці дерева ростимуть у нашому місті як нагадування, що ми сильні, коли разом. Сюди зможуть приходити сім'ї з новими поколіннями вінничан/ок та туристів, ветерани і родини військових, усі, кому не байдуже майбутнє незалежної та європейської України", - кажуть організатори.

Імена учасників акції з'являться на спеціальному стенді, який розмістять на початку саду.

Особливий презент у пам'ять про Олександра

Віктор Чайковський очільник Ради родин загиблих (померлих) Захисників та Захисниць України при Якушинецькій сільській раді здійснив поїздку на схід України доставивши допомогу у підрозділ де служив його син, полеглий Герой - Олександр Чайковський з Махнівки.

"Напередодні Великодніх свят навідав побратимів Олександра у 93-тій окремий механізованій бригаді "Холодний Яр". Попередньо дізнався про потреби воїнів. Тож на їх запит ми з дружиною власним коштом придбали розвідувальний дрон Mavic 3 Pro та тепловізор.

Також взяв з собою особливий презент у пам'ять про Олександра - паски випечени його бабусею, які він дуже полюбляв, навіть не міг дочекатися поки вони вистигнуть, поспішав їсти гарячими, - розповідає Віктор Чайковський.

До поїзди долучився також Благодійний фонд "Спільна справа" вони надали значну кількість продуктів

харчування та ще дрони для військовослужбовців. Їх буде розподілено по позиціях захисників.

Була дуже тепла зустріч, побратими Олександра дякували за приїзд та допомогу".

Депутат інформує...

**Олександр
МАСЛЕННИКОВ,
Вінницька обласна рада**

Напередодні світлого свята Христового Воскресіння, у відповідь на звернення старости Зої Заверухи, привіз пасхальні кекси для одиночних жителів поважаного віку сіл Пултівці, Лисянка, Махнівка.

Це вже стало доброя традицією, щорічно передаю пасочки на Пултівецький старостинський округ.

"Разом у формі й на передовій": історія кохання офіцерів

Анчутка і Табак - лейтенанти Національної гвардії, які познайомилися під час навчання в академії й відтоді завжди разом. Після початку повномасштабної війни вони обрали службу у бойовій бригаді "Червона калина" й нині підтримують одне одного на фронті. Попри щоденну небезпеку, мріють про мирне майбутнє та велике весілля після Перемоги.

Після початку повномасштабного вторгнення їхні шляхи тимчасово розійшлися, але згодом об обоє свідомо обрали службу в бойовому підрозділі.

"Я для себе одразу вирішив, що буду служити тільки в бойовій бригаді. Анчутка сказала, що піде разом зі мною. Сподівався, що можливо зможу вмовити її обрати тилову службу, але вона не стала мене слухати", - розповів Табак.

На фронті пара виконує схожі завдання - обидва офіцери відповідають за роботу з особовим складом, піклуються про побут військових і підтримують своїх побратимів.

"Все одно, ми разом, можна сказати живемо на війні, тож говоримо про неї постійно", - додає Табак.

Анчутка та Табак розповіли, що попри стрес і ризики, найбільше тримаються один за одного. Їх об'єднує не лише форма, а й погляди, цінності та почуття.

"Я з 2020 року в формі й мені хочеться одного дня вдягнути сукню. Тому ми чекаємо, поки буде можливість зіграти гарне весілля в гарній сукні", - поділилася Анчутка.

Обоє мріють про день, коли зможуть почати нове мирне життя - уже після Перемоги. А поки - залишаються разом там, де вони потрібні найбільше.

**За матеріалами ФБ сторінки
14 бригади НГУ «Червона калина».**

Нескорені в думках - єдині в дії: за ініціативи волонтерського об'єднання "Подільська ластівка" відбувся Великодній ярмарок

Великден - час добрих справ і світлих думок. Напередодні цього свята на базі Вінницького обласного клінічного медичного реабілітаційного центру відбувся благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ.

На ярмарку було гучно, смачно та колоритно. Згуртувавши школярів, небайдужих та друзів із волонтерської павутини, зокрема невтомних благодійників із Вороновицької, Агрономічної, Липовецької та Вінницької громад, виробників крафтової продукції "Pan Kaban", Віньковецького хлібокомбінату, еко підприємства "Topgreens", вдалося зібрати близько 100 тисяч гривень. Усі виручені кошти будуть направлені на

придбання повнопривідного пікапа Nissan Navara для бійців екіпажу БПЛА Vampire 154 ОМБр Батальйону Безпілотних Систем.

Аромат домашньої випічки, смачного м'яса, різноманітних солодощів зібрали біля столов юбулю людей. Пухкенькі пиріжки, рогалики, печиво та коровай - це все приготували волонтери із сіл та містечок Вінниччини. Господині Тростянецької громади на ярмарок привезли спечени у печі Великодні паски, хліб та різноманітні смаколики. Із початком повномасштабної війни жінки об'єдналися у тиловий "Тростянецький батальйон" і готовують страви для військових на фронт.

- Для наших хлопців на передову та у місцеві шпиталі готовимо багато духмяної смачної випічки, а також особливі голубці, налискники та неймовірно смачна за особливим рецептам сало. Участь у ярмарку беремо уже не вперше. Для Великоднього ярмарку цьогоріч спекли "особливу паску" та декілька обрядових хлібин. Їх ви-

пікали у гільзах, котрі привезли з фронту військові. Ці гільзи залишилися від снарядів, випущених по наших ворогах, відтак для нас вони символ надії та життя, знак, що наша країна буде квітнути і все буде добре, - розповідає одна із господинь "Тростянецького батальйону" Інна Максимова.

Смачні м'ясні вироби на благочинному заході продавала родина Олександра та Алли Парійчук. Вони розвивають власний бізнес із виготовлення м'ясних смаколиків уже понад 5 років. Проте із 2022 стали більше волонтерами ніж підприємцями, адже не-втомно готовують свою продукцію для бійців аби їм було смачно та поживно. Також вони завжди долучаються до різноманітних благодійних ярмарок, розіграшів, тощо.

- Ми разом із своїми родинами, волонтерською павутиною та освітянами зібралися задля того, аби зібрати кошти на придбання автомобіля. Така ідея виникла, щоб підтримати наших військових -

бійців 154 ОМБр, котрі ведуть запеклі бої на Харківщині. Кожний має зробити все можливе для майбутнього країни. І тут немає великих чи маленьких справ - є одна спільна. Звісно іноді є моменти емоційного вигорання, коли хочеться все покинути. Але після кожної зустрічі із нашими незламними, розумієш, що потрібно продовжувати. Адже хлопці повинні відчувати міцний тил. На жаль, люди забувають, що у нас війна. Для багатьох її не існує, або вона десь далеко. Багато хто забуває про те, завдяки кому це "далеко", забуває дякувати та допомагати військовим. Хлопці так само стомилися, втім не дають задню. І це найкращий мотиватор для нас також не збавляти темпів. Вдячні кожному, хто зробив свій внесок для наближення Перемоги, хто працює заради людей та України! Наша сила - у нашому прагненні бути вільними - підсумувала очільниця ГО "Подільська ластівка" Оксана Іванькова.

З турботою про збереження українських традицій: у Вінниці відбувся етнопроект "Де гайви лунали"

спільно із ЗК "Вінницька централізована клубна система" за підтримки КЗ "Центр концертних та фестивальних програм".

На відміну від веснянок, які лунали в усіх куточках України аж до Зелених Свят, гайви - виконували лише у Великодні дні. Молодь та діти традиційно після церковного богослужіння збиралися на площах, гаяльниках, зелених луках, обмінювались писанками або крашанками, хрестосувались, про-

славляючи велич Воскресіння: співали обрядові пісні, водили хороводи. Як усе відбувалося у давнину, вінничани та гости міста мали змогу побачити на майдані "Незалежності". На годину територія поблизу фонтану "Мушля" стала епіцентром етнографічного дійства, що вражало національною автентичністю, зачаровувало різномолоссям та багатством народних звичаїв та талантів.

"Це один із тих заходів, до яких ми та наші діти готовуються з великим трепетом, адже це в першу чергу найбільше весняне свято. Тут ми бачимо наші прекрасні писанки-велетні, які вже багато років прикрашають наше чудове гостинне місто, тут на майдані проводили й чимало культурно-мистецьких заходів, - каже виконувачка обов'язків директора ЗК "Вінницька централізована клубна система" Тетяна Казанська-Гавриш. - Попри воєнні реалії, ми не можемо не співати та не підтримувати наші традиції, тому що дійсно тоді ворог досягне того, чого прагне. Завдячуємо нашим воїнам, ми маємо змогу передавати дітям давнє мистецтво писанкарства, веснянок, гайок. У ці дні ми зичимо один одному лише добра, а воїнам - мужності та сили".

Поринути у дивовижну атмосферу Великодня усім охочим допомогли виступи народного аматорського ансамблю "Зроси й води" та зразкового хореографічного колективу "Гілея" Гавришівського будинку культури.

"Під час нашого невеличкого концерту, глядачі почули веснянки як подільські, так і з Подніпров'я та Полісся. Ми представили країні зразки фольклору з усіх етнографічних регіонів України, які намагаємося збирати, відроджувати, музикувати. Діти ж найбільше полюбляють водити хороводи під фольклорні композиції у сучасному аранжуванні", - розповіла Тетяна Казанська-Гавриш.

Глядачі зустрічали кожен виступ вдячними оплесками. Не скupився на них і часом навіть підтанцювував вінничанин Іван. Чоловік каже: "Це

досить цікавий Великодній захід, він підймає настрій. Розумію, що зараз небезпечно, але хочеться більше таких чудових подій".

"Я взагалі люблю все українське, коли бачу вишивку, відразу зупиняюся, щоб помилуватися. Таким чином і натрапила на цю Великоднію подію. Надзвичайно вдячна всім, хто організували для нас таке дійство, воно дає можливість насолодитися нашими традиціями та відпочити душою", - пояснила глядачка Наталя.

А на цьому етнопроект "Де гайви лунали" не завершується. Вже у четвер він зустрічатиме усіх охочих у Вінницьких Хуторах.

Під обстрілами в Кураховому за день могла обстежити до 70 хворих і легкопоранених: історія майора медслужби ЗСУ Алли Асауленко

Майор медичної служби ЗСУ Алла Асауленко нагороджена орденом княгині Ольги за роботу під ворожими обстрілами в Кураховому, де за день могла обстежити до сімдесяти хворих і легкопоранених пацієнтів.

Алла Асауленко - педіатрія, яка в перші дні повномасштабного вторгнення пішла у військомат. Залишила родину, зробила крок у невідомість. Мобілізована, яка змогла очолити великий і здебільшого чоловічий колектив військових терапевтів Угруповання сил і засобів "Схід" Медичних сил.

Відзначена орденом княгині Ольги за роботу під ворожими обстрілами в Кураховому, де за день могла обстежити до сімдесяти хворих і легкопоранених пацієнтів.

В інтерв'ю Алла Асауленко поділилася своїм цивільним і військовим досвідом, розповіла про особливості та інтенсивність служби, і, звісно ж, поділилася мріями та планами на життя після завершення війни.

"Я була мобілізована за десять хвилин"

- Якщо направду, то за все мое довоєнне життя бажання бути військовим лікарем не виникало ніколи. Оскільки я з родини військовослужбовців, у мене батько військовий лікар, то всі труднощі й специфіку життя родини військових я відчула по повній.

Мабуть, через це я обрала для себе найбільш мирну спеціалізацію - пішла в педіатрію. Так, 24 лютого 2022 року я ще працювала у Вінницькому Національному Медичному Університеті на кафедрі дитячих інфекційних хвороб. Але коли полетіли ракети, то перше, що виявилось: мій син (якому на той час не було вісімнадцяти) і чоловік сказали, що не стоятимуть осотроно. Дти взагалі відмовилися кудись віїжджати. Тоді і я вирішила, що мушу не відставати. Тож 2 березня пішла до військомату.

Там були величезні черги. Переважно там стояли чоловіки, і коли я йшла до якось кабінету, то вони розступалися, про-пускаючи мене. Тому я дуже швидко пройшла всі етапи та була мобілізована, напевно, за десять хвилин. У Військовому медичному клінічному центрі Центрального регіону я, власне, потрапила в інфекційне відділення на посаду ординатора, і кілька місяців служила саме там, надавала допомогу пацієнтам, які прибували етапами евакуації.

"Один із найбільших страхів - не впоратись"

- Багато хто на цьому б зупинився. Та цього госпітая вам виявiloся замало - попросилися на ротацію. Що спонукало до такого рішення?

- Перша ротація взагалі була за бажанням - командир запропонував, я погодилася, бо відчувала, що мої руки там потрібні більше, ніж тут.

Я так це бачила: якщо я вже мобілізувалася, то маю цей шлях пройти повністю.

Так почалася моя перша ротація. Я працювала у складі мобільного госпітая в Донецькій області, а також за потребою віїжджала на різні етапи евакуації, виконувала обов'язки в передових хірургічних групах. Після першої ротації повернулась додому, пробула буквально півтора місяця, ну і якось так склалася, що поїхала знову.

Отий другий раз затягнувся найдовше, тому що тоді мій шлях трошки ускладнився. Я була переведена зі штатної посади в тиловому госпіталі, стала начальником відділення в одному з мобільних госпітів. І вже із цієї посади за дев'ять місяців я потрапила до Угруповання сил і засобів, де і працюю тепер, як головний терапевт.

Перша ротація - це був Краматорськ, на той час там були найбільші потоки евакуації. Це були важкі часи, дуже велика кількість поранених, травмованих і хворих.

Якщо чесно так згадувати, то для мене тоді один із найбільших страхів був - не впоратись. Тому що не дуже багато часу я мала на те, щоб опанувати взагалі, що таке бойова травма. Довелося дуже-дуже швидко вчитися.

Було мало часу на відпочинок, але навіть ці короткі проміжки часу доводилося використовувати на навчання. Та ті часи я згадую з теплотою в серці, оскільки саме тоді відчула всю силу "колективного розуму", підтримки від колег. Це дуже допомагало, бо практично не було випадків, щоб у разі якісно сумнівів чи вагань не було в кого запитати, або не було кому підтримати. Є такий вислів, який для мене став правилом: одна з найбільших удач взагалі по життю - коли зустрічаєш гарного вчителя. Тож мені насправді поталаніло. Командири, які були в мене на кожному етапі, дуже багато чому навчили й підтримували.

- Чим відрізняється робота терапевта у фронтових підрозділах і в тилу?

- На терапевта припадає великий відсоток "легких" поранених. Та приймання соматичних хворих ніхто не скасовував! І все треба робити дуже швидко!

Були такі дні, коли на етапі працювало чотири терапевти, і за день кожен оглядав від 50 до 70 пацієнтів. Якщо розділити це в часовому проміжку, то виходило до 11 хвилин на пацієнта.

На етапі евакуації їх треба швидко розсортувати, надати допомогу, хворих і поранених мають стабілізувати й скерувати на наступний етап, із більш кваліфікованою допомогою в безпечнішому місці.

Іноді трапляється так, що у командирів підрозділів виникали сумніви щодо необхідності госпіталізувати бійця, що не мав очевидних ознак серйозного недугу. Завдання військового лікаря - повернути захисника у стрій. Але якщо я бачила, що військовослужбовець насправді потребує серйозного лікування, то докладала максимум зусиль, щоб все-таки переконати військову частину відпустити такого бійця. Зрозуміло, якщо була якесь можливість все-таки скоротити термін надання необхідної допомоги, лікування і повернення вустрій, на це також доводилося діяльно.

Але ми насправді старалися, і надалі продовжуємо це робити для максимальної ефективності, максимального зменшення часу евакуації постраждалих, від моменту поранення до надання кваліфікованої медичної допомоги. Звісно, не все від нас залежить, багато залежить від того, як спрацьовують медики у бригадах, наскільки є можливості швидко вивести бійця з позиції. Чи наявна броньована техніка для евакуації, а її, на жаль, недостатньо в підрозділах.

"У середньому сплю чотири години"

- Яким є ваш звичайний робочий день?

- Бувають дні гірші й дні кращі, у середньому сплю чотири години, може навіть іноді, що буває дуже зірдка, шість. Але щодня я повинна прокидатися о четвертій годині ранку. Тому що перший звіт, який я маю надати командуванню, має бути відправлений не пізніше ніж о 4:30.

Та і до цього не факт, що я спала, тому що евакуації відбуваються переважно в нічний час. І особливо якщо на етапах якісь складні пацієнти, то одна з моїх форм діяльності як провідного фахівця стосовно терапевтичної патології - це надати допомогу лікарям, які на етапі. Лікар там може бути, наприклад, також нещодавно мобілізований, він може не мати фаху щодо бойової терапевтичної травми чи ургентної патології. Тож мій обов'язок - зорієнтувати, допомогти поставити діагноз вчасно і швидко.

Нерідко від військових лікарів доводиться чути про розділеність суспільства на фронт і тил, про нерозуміння і напругу, які виникають у спілкуванні із цивільними колегами.

"У відпустці з'ясувала, що не можу спати в ліжку"

- Чи торкнулося це вас безпосередньо?

- Навіть більше вам скажу: на жаль, перші місяці служби в армії мене це надзвичайно пригнічувало. Далі я, можливо, просто до цього звікла. Ви знаєте, деякі люди, з якими я піл-о-пліч багато років пропрацювали, якось відмежувалися від мене. Навіть якось від одного з моїх цивільних колег прозвучали слова "там у вас". Тобто місце, де я перебуваю, - на війні - багато хто себе з ним не асоціює. Люди живуть поза тим, що відбувається. І хоча живемо ми всі в одній країні, вони вважають, що "це там у вас", і це їх не торкається. Мене це дуже бентежить.

Під час перебування у відпустці є потреба у спілкуванні з людьми поза межами військової медицини. Іноді хочеться повернутися в спокійне воєнне життя, поспілкуватися про звичайні, "мирські", теми. Але деякі знайомі відмежувалися, і від того стає трохи гірко. Можливо, когось гризе почуття провини, розуміння власних меж і слабкостей...

При цьому мене підтримують багато інших, з якими вдається знайти спільну мову. Але я дивлюся на це з оптимізмом, готову себе, адже все колись доведеться повернатися, доведеться звикнути

жити з цим. І це дуже яскраво я побачила на прикладі моєї власної родини.

Коли приїжджає у відпустку чи кілька місяців могла працювати неподалік від дому, то виявилось, що я не можу спати в ліжку.

Річ у тім, що коли я потрапила на фронт, місце для сну було дуже тверде. Це просто були реальні дошки, на яких лежав дуже тонкий матрац. Я не дуже кремезної статури, у мене на початку були сині в місцях, де кістки прилягають до шкіри. Але згодом я звикла до такої асеки, і коли повернулася додому, не змогла спати в ліжку.

Довелося спати на підлозі, і це було дико для моєї родини. Ще був момент щодо приймання ін'єкції. Для мене зараз це, скажімо так, "закинути паливо". На службі їсі швидко, іноді навіть не помічаєш, що ти там проковтула.

Вдома також довго я не могла змусити себе їсти разом, відчувати смак, повернутися до старих звичок. І коли я спілкуєсь зі своїми побратимами, запитую, як у них із цим справи, чи це лише я така ненормальна, то, власне, виявляється, що в багатьох є ті чи інші відхилення, коли вони повертаються додому, у спокійне цивільне життя.

"Медики на фронті - такі, як я - закінчуються"

- Чи потрібно, на ваш погляд, мобілізувати цивільних лікарів? Скажімо, провести більшість медиків через ротації, щоб вони ставали частиною військової медицини, щоб розуміли, що таке бойова травма?

- Однозначно - так. У наших реаліях це має бути зроблено. Але досить велика частка медиків наразі мають броню у цивільних закладах охорони здоров'я, і вже не

можуть бути так просто мобілізовані. Ось тут у мене виникають питання - на мою думку, це небезпечно, тому що медики на фронті - такі, як я - закінчуються. Вигорання ніхто не скасовував. І має бути заміна. Однозначно має бути заміна.

- Що б в змінили, якби мали владу, щоб ліквідувати оцей розкол між "там" і "тут", фронтом і тилом?

- Якби була в мене була така можливість, то, напевно, пропагувала б інтенсивні військові навчання для всього населення країни. Поводження зі зброєю, тактика медицини. Можливо, це якось радикально звучить, але я вважаю, що ми маємо бути готові фізично і морально, а наші діти повинні розуміти, що потрібно ставати воїнами. Мої власні діти бачать мій приклад, і вони проходять військові вишколи. Син, уже студент, бере участь у змаганнях зі страйкболу. Він себе готує.

- Коли закінчиться війна, як у вас пла- ни, мрії, що хотіли б зробити найперше?

- Можна відверто говорити? Ну, напевно, я перший місяць буду спати. Просто висплюся. А далі... дуже скучила, надзвичайно скучила за своєю діяльністю як педіатр. Колись я свідомо обрала цю спеціальність, мій шлях медичний почався не відразу з лікаря. Спочатку працювала медсестрою в дорослих стаціонарах і мала справу з дорослими пацієнтами. Досить швидко зрозуміла, що доросла медицина - трохи не мое. Педіатрія, як на мене, набагато приємніше.

Тож одна з моїх мрій - вернутися нарешті до моїх маленьких пацієнтів. Але це після місяця сну.

А ще, мир для мене - це можливість бачити моїх дітей. Справді торкатися їх, мати можливість обійтися. Цього також дуже не вистачає.

За матеріалами АрміяInform.

Сивина в бороду

Повернувшись з роботи раніше, Оксана, як завжди, вирушила на кухню готувати венчю. Коли аромат запеченої курочки заповнив усе приміщення, вона подивилася на головник – рівно сім. Робочий день чоловіка закінчився давно, проте його вдома не було.

– Де він? – виникло в голові резонне питання.

Останнім часом Оксана помітила деякі дива в поведінці чоловіка. Якщо раніше він ніколи не затримувався біля дзеркала в коридорі і навіть не помічав його, то тепер, перед тим як вийти, він обов'язково зупинявся і присіпливо оглядав себе. Треба віддати належне – для чоловіка трохи за сорок, він виглядав бездоганно.

Приємний підтягнутий чоловік без натяку на зайві кілограми і з ледь помітною сивиною на скронях.

Чоловічий парфум завжди купувала Оксана і, звичайно, вибирали те, що подобається їй. Тепер же Олексій іноді прирюхувався до аромату своєї туалетної води, ніби візираючи – подобається йому чи ні. Може, не йому, а їй? Кому? Знаючи свого чоловіка з сімнадцяти років, Оксані все це відалося незвичайним. А ще він іноді став затримуватись на роботі...

Не той характер у Оксани, щоб сидіти і чекати, поки щось станеться. Будучи добре обізнаною про оточення свого чоловіка і звертаючись до комп'ютера на "ти", вона проінспектувала деякі соціальні мережі, зателефонувала комусь і вже через годину у неї була наступна інформація: її законний чоловік Олексій доглядав за колегою по роботі Інною, яка на десять! аж на десять років молодша за нього. Нічого собі.

Оксана дивилася на фото своєї суперниці на сторінці у соцмережі та не могла зрозуміти, що в ній знайшов її чоловік. Звичайне обличчя з абсолютно не правильно намальованими бровами, довгими штучними віями та рівним чорним волоссям до плечей.

– Негідниця, чоловіка моого забрати захопила? – ображено подумала Оксана, – Цікало, між ними вже щось було чи ще ні?

Роздуми зупинив телефонний дзвінок. На екрані висвітлилося foto чоловіка. Легкий на згадці.

– Привіт, Оксано, я сьогодні буду пізно, на роботі завал, тож вечеряй без мене.

– Привіт, Олексію, а я курочку сьогодні приготувала, як ти любиш, – рівним голосом повідомила дружина.

– Дякую, – подякував чоловік. – Приїду – поїм. Бувай.

Про всякий випадок Оксана зателефонувала на стаціонарний телефон офісу, де працював її чоловік і переконавшись, що нікого там вже немає, швидко зібралася і вийшла з квартири.

До дому «коханки» вона доїхала швидко. Побачивши у дворі автомобіль Олексія, вона переконалася, що адресу її надали вірно. Припарковавшись поряд, вона рішуче по прямувала до під'їзду.

Двері відчинила дівчина з фото, Оксана одразу її вілзила. Недовго думаючи, жінка безцеремонно відсунула господиню і не розувавшись, пройшла до спальні, але помілилася, ліжко було застелено. Тоді вона попрямувала до кухні.

– Жінко, що ви собі дозволяєте? – Почула вона вигукі Інни, яка бігла за нею слідом.

Тим часом Оксана дісталася кухні.

– Добрий вечір, – мило сказала вона здивованому чоловікові, який у великому здивуванні сидів за столом і мовчки спостерігав за тим, що відбувається.

На столі стояла відкрита пляшка ігристого, якісні закуски із супермаркету та коробка гарних шоколадних цукерок.

– Моїми улюбленими цукерками він цю пригощатиме? – промайнула думка в голові ображеної дружини.

– Жінко, хто ви? – Почула вона запитання і різко обернулася.

Заду стояла господиня квартири і теж здивувана дивилася на Оксану.

– Могла б вже здогадатися! – єхидно відповіла жінка, – Я дружина цього, вже не першої свіжості, ловеласа.

– Олексію, це твоя дружина? – ніби не вірячи їй, запитала Інна.

Чоловік мовчки кивнув головою.

– Ну що, любий, познайом мене зі своєю коханкою, – чітко виділяючи літери, посміхнулася Оксана, – Ти мене на цю віршив промінняти?

– Оксано, ти неправильно все зрозуміла, – спробував сказати Олексій, але його зупинила Інна.

– Чому ж? – здивувалася вона. – Все правильно вона зрозуміла, – чи я для тебе дівчинка на годину? А я вже збиралася тебе зі своїм сином знайомити... – розчаровано промовила Інна, – що ти мовчи?

Оксана не стала далі слухати, що говорила Інна, вона швиденько вибігла з кухні і рвонула в коридор.

Вона приїхала додому. Зайшла до квартири, Оксана пройшла

до кімнати, сіла в улюблене крісло і розплакалася. Сльози текли суцільним потоком, а вона ледве встигала їх витирати долонями.

Як їй було важко і прикро. Адже скільки їм довелося разом пройти. Вони винесли і благополучно пережили непрійняття батьків, коли виришли одружитися. Родичі Олексія не хотіли бачити поряд з ним таку дівчину, а батьки Оксани не бачили жодної перспективи у тихому та спокійному хлопцеві. Але вони одружилися, і в них народилася Марина. Вона примирila між собою родичів. А як вони працювали, щоб виплатити іпотеку. Обидва бралися за будь-які підробітки. І ось, коли вже дочка заміжня і народився онук, здавалося б – живи і радуйся, так ні, прийшла біда звідки не чекали. Сивина в бороду.

Коли сльози були виплакані, а вона все ще сиділа у своєму кріслі, пролунало кланяння замка. У коридорі ввімкнулося світло і Оксана зрозуміла, що прийшов Олексій.

– Оксано, – чоловік зайшов у кімнату і став навколошки перед кріслом, – пррабач мені...

Оксана глянула на чоловіка, але нічого не сказала.

– Оксано, правда, я не знаю, що на мене найшло, – і заглядаючи їй у очі сповнені сліз посміхнувся, – пробач не розумного. Ти ж знаєш, що я тебе тільки люблю і ніхто мені більше не потрібен. І в нас з нею нічого не було, – поспішно сказав він і додав, – слово честі!

Хоч як дивно, але чоловік тільки сьогодні зрозумів, наскільки йому дорога ця жінка. Коли він на хвилинку тільки уявив, що її немає поруч, він зрозумів, що не переживе цього. Подивився зовсім іншими очима на Інну і помчав наздоганяти свою Оксану. Але спізнився. Підіхавши до будинку, він довго сидів у машині і сварив себе останніми словами, що зробив погано своїй найдорожчій людині.

– Негідник ти, цукерки мої улюблені її купив, – нарешті відреагувала на присутність чоловіка Оксана.

– Я не знаю, що на мене найшло, – показав чоловік, маючи на увазі чи то цукерки, чи взагалі ситуацію.

– Я так і зрозуміла, – уже посміхнулася Оксана.

– Ну що, пішли вечеряти? – спітала вона майже як ні в чому не бувало.

– Ходімо, – зрадів такій пропозиції Олексій.

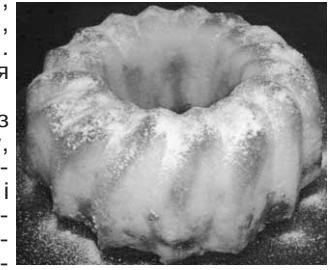
Коли вони повечеряли, за вікном уже була ніч. Заварюючи чай, Оксана думала – розповідати чи ні своїм дівчаткам про сьогоднішню подію. Але виришила, що, напевно, не буде. Нехай вони так і думають, що чоловік у неї, як висловилася Вікторія – "кремінь". Та якби вона не була впевнена в тому, що чоловік справді її досі любить, вона ніколи не пішла б до цієї Інни. А з іншого боку, стільки років вони разом і що – так просто її чоловіка віддати? Ось вже ні – не дочекається, не така вона.

Кулінарні цікавинки

Манник з вишнею

Нам потрібно: 1 скл. манки, 1 скл. цукру, 1 скл. ке-фіру, 2 яйця, 200 г замороженої вишні, 4 ст.л. борошна, 1 ч.л. розпушувача для тіста, 2 ч.л. ванільного цукру.

Приготування. Змішали кефір з яйцями і поклали на нього манку, цукор, борошно, ванілін і розпушувач. Все дуже добре перемішали і відставили на 30 хв. для розбухання манки (можна менше). Поки манка розбухає увімкнути духовку на грівачатися. Вишню присипали цукром і перемішали. Дістали форму, на дно висипали 1/3 вишні, потім тісто, затім вишню, і знов тісто і вишні. Духовка, вже розігріта до 180 градусів, поміщає форму в духовку на 1 годину, випікати до золотистої скринки.

Профітролі із заварним кремом

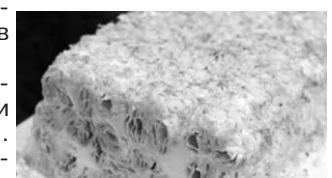
Нам потрібно для тіста: 300 г борошно, 100 г вершкового масла, 5 яєць, 50 г цукру, 0,5 ч.л. солі, 250 мл води. **Для начинки:** 1 л молока, 5 яєць (жовтки), 100 г борошна, 1 ч.л. крохмалю, 100 г цукру, 0,5 ч.л. солі.

Приготування. Щоб замісити тісто, потрібно на сковороду викласти вершкове масло і розтопити його. Після цього вливаемо в пательню воду, додаємо цукор, сіль і чекаємо, коли вода закипить. Після цього вимикаємо газ і поступово всипаємо борошно. Тісто добре помішати щоб не залишилося жодної грудочки. Поки тісто остигає, в окрему мисочку розбиваємо яйця і збиваємо. Тепер введемо яйця в тісто. Вливати їх потрібно тоненькою цівкою, перемішуючи тісто ложкою круговими рухами. Тісто має вийти рідким. Затим увімкнути духову шафу. Поки вона буде розігріватися, займемося формуванням профітролей. Деко, на якому будуть випікатися наші тістечка, покриваємо спеціальним папером. Поверх вкладаємо тісто. Для цього ви можете використовувати спеціальний кондитерський шприц або звичайну столову ложку. Коли духовка нагрілася до 220 градусів відправляемо деко з профітролями. Через 20 хвилин зменшимо температуру в духовці на 40 градусів і почекаємо ще 10 хвилин. Витягуємо профітролі з духовки і даемо їм охолонути. В цей час готовимо крем для начинки. Відділяємо жовтки і збиваємо їх з цукром. Засипаємо крохмаль і борошно, перемішуємо і солимо. Розігріваємо молоко. Як тільки почнуть з'являтися невеликі пухирці на поверхні молока, знімаємо його з вогню і вливаемо в каструльку з яйцями. Змішуємо інгредієнти і кладемо на вогонь. Постійно помішуючи, стежкою коли крем почне заварюватися. Начинка для профітролей готова. Начинку введемо всередину профітролей за допомогою кондитерського шприца. Якщо його у вас немає, спробуйте використовувати медичний. Готові профітролі охолодити.

Торт «Наполеон»

Нам потрібно: 450 г бездріжджового листкового тіста, 400 мл вершків 33%, 200 г згущеного молока.

Приготування. Тісто дістати з морозилки, не розкочувати, а порізати на довгі смужки ширину 1-1,5 см. Смужки покладіть на форму для запікання і випікайте в духовці при температурі 220 градусів впродовж 15 хвилин. Приготування крему. Збити вершки до м'яких піків (вони повинні стати трохи густими) і додати в них тонкою цівкою згущене молоко (півбанки), продовжуючи збивати на мінімальній швидкості. Крем буде не дуже густий – він повинен добре просочити запечені смужки тіста. Прямокутну форму застелити харчовою пілкою, та змазати кремом низ. Викласти в один шар смужки, зверху змазати кремом. Потім знову шар смужок і змазати кремом і так до кінця поки будуть смужки з тіста. Залишити 2-3 смужки і 3 ст. л. крему для прикраси. Ставимо торт на 12 годин у холодильник. Дістамо торт з холодильника, змазати верх кремом і посыпти подрібненими смужками з тіста.

Запеченні банани

Нам потрібно: 5 бананів, лайм або лимон, 200 г кисломолочного сиру, 100 г натурального йогурту, 30-50 г меду, яйце.

Приготування. Очистіть банани, розріжте навпіл уздовж, скропіть соком лайма або лимона. Викладіть у форму для запікання. Змішайте за допомогою блендера сир з яйцем і йогуртом. Залийте сумішшю по-ловинки бананів. Випікайте в заході ліді нагрітій до 180 градусів духовці приблизно 20-30 хвилин. Дайте готовій запіканці злегка охолонути і подавайте, поливши медом.

Повідомлення про клопотання щодо отримання дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря

Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газорозподільні мережі України» / ТОВ «Газорозподільні мережі України».

Ідентифікаційний код юридичної особи ЄДРПОУ 44907200,

Місцезнаходження суб'єкта господарювання, контактний номер телефону, адреса електронної пошти: 04116, м. Київ, вул. Шолуденка 1, тел. (044)5370537, електронна пошта office@grmu.com.ua

Повне та скорочене найменування відокремленого підрозділу (філії): Вінницька філія Товариства з обмеженою відповідальністю «Газорозподільні мережі України»/ Вінницька філія ТОВ «Газорозподільні мережі України».

Ідентифікаційний код ЄДРПОУ відокремленого підрозділу (філії) 45165321.

Місцезнаходження відокремленого підрозділу (філії), контактний номер телефону, адреса електронної пошти: 21012, Вінницька обл., м. Вінниця, пров. Костя Широцького, 24, конт. тел: +38(0432) 27 80 92, e-mail: office.vn@grmu.com.ua.

Мета отримання дозволу на викиди: визначення та регулювання викидів забруднюючих речовин (ЗР), які потрапляють в атмосферу при експлуатації технологічного обладнання на отримання дозволу на викиди ЗР для існуючих об'єктів третьої групи. Підприємство спеціалізується на розподілені газоподібного палива через місцеві (локальні) газопроводи (КВЕД 35.22), а також технічному виконанню робіт щодо проектування, будування та ремонту газових мереж в межах обслуговування.

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля, в якому визначено допустимість провадження планової діяльності, яка згідно з вимогами Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» підлягає оцінці впливу на довкілля: виробничі діяльність, яку здійснює підприємство на проммайданчиках, що розглядаються не підлягає оцінці впливу на довкілля та прямо не передбачена вимогами ч. 2 та ч. 3 ст. 3 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля».

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №1: «Калинівська дільниця Хмільницького управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України» 22400, Вінницька обл. Хмільницький р-н, Калинівська ТГ, м. Калинівка, вул. Незалежності 40.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). На майданчику знаходиться адміністративна будівля та склади матеріальних засобів. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в котлах та конвекторах (теплопостачання будівлі), газовий плиті ПГ-4, спалюванні бензину в генераторах (аварійне електропостачання) та мотокоса та бензопилі (облаштування території), обробці металевих виробів (виконання ремонтних робіт деталей та конструкцій). Джерелами викидів є котли Данко 20 кВт та BAXI 24 кВт, конвектори FEG 3 кВт, FEG 4 кВт та FEG 5 кВт – 2 шт., генератори бензинові Vulkan SC 6000E-II 5 кВт, Vulkan SC9000E-II 7 кВт та Pramac PX8000 5,5 кВт, інверторні апарати Патон ВД 250E – 2 шт. та Tehkman TWI-300 - 1 шт., кутові шліфмашинки, мотокоса та бензопила.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,10051 т/рік, Оксид вуглецю – 0,2004 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,00244 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки – 0,000011 т/рік, аміак – 0,000065 т/рік, НМЛОС – 0,1459 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 77,86 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №2 : «Калинівське управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України» 22400, Вінницька обл. Хмільницький р-н, Калинівська ТГ, м. Калинівка, вул. Промислова 49.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). На майданчику знаходиться адміністративна будівля, бокси, архів та склади матеріальних засобів. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в котлах (теплопостачання будівлі), водогрійні колонці та плиті, спалюванні бензину в генераторах (аварійне електропостачання), обробці металевих виробів (виконання ремонтних робіт деталей та конструкцій) та при роботі ШГРП. Джерелами викидів є котли газові КС-Т-16 кВт та Рівнетерм-48 кВт, водогрійна колонка Vaillant 20 кВт та плита газова ПГ-4, генератори бензинові Pramac PX8000 4,5 кВт та VULKAN-SC9000E-II 7 кВт, інверторні апарати ПАТОН ВД-250E – 2 шт. токарний верстат 1K62 5 кВт, заточувальний верстат 1,1 кВт, верстат свердлильний настільний 2B118 1,7 кВт, кутові шліфмашинки 2,2 та 2,4 кВт та ШГРП для регулювання тиску в мережі.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,0766 т/рік, Оксид вуглецю – 0,2358 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,0458 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки – 0,000019 т/рік, аміак – 0,00011 т/рік, НМЛОС – 0,4811 т/рік, ксилол – 0,08255 т/рік, Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,00066 т/рік, Мангани та його сполуки (у перерахунку на мангани) – 0,000046 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 57,24 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №3: «Погребищенська дільниця Гайсинського управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України» 22200, Вінницька обл. Вінницький р-н, Погребищенська ТГ, м. Погребище, вул. Коцюбинського 1.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). На майданчику знаходиться адмін-

істративна будівля та господарсько- побутові будівлі. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в котлах, (теплопостачання будівлі), спалюванні бензину в генераторах (аварійне електропостачання) та мотокосах (облаштування території), обробці металевих виробів (виконання ремонтних робіт деталей та конструкцій). Джерелами викидів є котли газові С-30 кВт- 2 шт., генератори бензинові Vulkan SC 6000E-II 5 кВт та HONDA EC4000KB 5 кВт, інверторні апарати ПАТОН ВД-250E – 2 шт. та зварювальний апарат Frimat 4,5 кВт, кутові шліфмашинки та мотокоса 1,2 кВт.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,0949 т/рік, Оксид вуглецю – 0,2529 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,0263 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки – 0,00008 т/рік, аміак – 0,00011 т/рік, НМЛОС – 0,2463 т/рік, Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,0003 т/рік, Мангани та його сполуки (у перерахунку на мангани) – 0,000082 т/рік, титану діоксид – 0,000024 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 71,76 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №4 : «Тиврівська дільниця Вінницького управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України» 23300, Вінницька обл. Вінницький р-н, Тиврівська ТГ, селище Тиврів, вул. Злагоди 26.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). На майданчику знаходиться адміністративна будівля та склади матеріальних засобів. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в котлах та конвекторах (теплопостачання будівлі), газовий плиті ПГ-4, спалюванні бензину в генераторах (аварійне електропостачання) та мотокоса та бензопилі (облаштування території), обробці металевих виробів (виконання ремонтних робіт деталей та конструкцій). Джерелами викидів є котли Данко 20 кВт та BAXI 24 кВт, конвектори FEG 3 кВт, FEG 4 кВт та FEG 5 кВт – 2 шт., генератори бензинові Vulkan SC 6000E-II 5 кВт, Vulkan SC9000E-II 7 кВт та Pramac PX8000 5,5 кВт, інверторні апарати Патон ВД 250E – 2 шт. та Tehkman TWI-300 - 1 шт., кутові шліфмашинки, мотокоса та бензопила.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,08675 т/рік, Оксид вуглецю – 0,3178 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,0367 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки – 0,00003 т/рік, аміак – 0,00017 т/рік, НМЛОС – 0,8123 т/рік, Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,0007 т/рік, Мангани та його сполуки (у перерахунку на мангани) – 0,000049 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 63,19 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №5 : «Тростянецька дільниця Тульчинського управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України» 24300, Вінницька обл. Гайсинський р-н, Тростянецька ТГ, селище Тростянець, вул. Витягівська 189.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). На майданчику знаходиться адміністративна будівля та бокси. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в котлах, (теплопостачання будівлі) та плиті газовій, спалюванні бензину в генераторах (аварійне електропостачання) та бензотримері та бензопилі (облаштування території), обробці металевих виробів (виконання ремонтних робіт деталей та конструкцій). Джерелами викидів є котли газові Рівнетерм 32 кВт, АОГВ 19,5 кВт, плита газова ПГ-4, генератори бензинові Vulkan SC 13000-III 10 кВт, GEKO 4400ED-A 3,8 кВт та Vulkan SC9000E-II 7 кВт, інверторні апарати ПАТОН ВД-250E – 2 шт., кутові шліфмашинки, бензотример 0,8 кВт та бензопила 1,5 кВт та дільниця фарбування конструкцій.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,0753 т/рік, Оксид вуглецю – 0,3773 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,0305 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перерахунку на діоксид сірки – 0,00004 т/рік, аміак – 0,00022 т/рік, НМЛОС – 0,6547 т/рік, Залізо та його сполуки (у перерахунку на залізо) – 0,00055 т/рік, Мангани та його сполуки (у перерахунку на мангани) – 0,00004 т/рік, ксилол – 0,055 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 52,02 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта /промислового майданчика №6 : «Центр обслуговування клієнтів селища Турбів Липовецької дільниці Гайсинського управління експлуатації газового господарства» Вінницької філії ТОВ «Газорозподільні мережі України», 22513, Вінницька обл. Вінницький р-н, Турбівська ТГ, селище Турбів, вул. Миру 13 А.

Загальний опис об'єкта (опис виробництв та технологічного устаткування). В нежитлові будівлі знаходиться центр обслуговування клієнтів. Викиди забруднюючих речовин відбуваються при спалюванні природного газу в конвекторах (теплопостачання будівлі), спалюванні бензину в генераторі (аварійне електропостачання). Джерелами викидів є конвектори FEG 5 кВт та FEG 4,4 кВт, генератор бензиновий Vulkan SC 3500-III 2,5 кВт.

Відомості щодо виду та обсягів викидів забруднюючих речовин: від діяльності підприємства в атмосферне повітря надходять наступні ЗР: Оксиди азоту (оксид та діоксид азоту) у перерахунку на діоксид азоту – 0,02635 т/рік, Оксид вуглецю – 0,17553 т/рік, Речовини у вигляді сусpenдованих твердих частинок, недиференційованих за складом - 0,0013 т/рік, Діоксид сірки (діоксид та триоксид) у перера-

хуку на діоксид сірки – 0,000059 т/рік, аміак – 0,000035 т/рік, НМЛОС – 0,0778 т/рік та парникові гази (метан, діоксид вуглецю, азоту (1) оксид [N2O]) – 19,776 т/рік.

Місцезнаходження об'єкта

ПОРАДИ НА ВСІ ВИПАДКИ ЖИТТЯ

Догляд за капустою, починаючи з розсади

Кожен етап росту капусти вимагає особливого підходу до живлення. Перші тижні після висадки в ґрунт присвячені адаптації: розпушування та по-мірний полив допоможуть рослині зміцнити коріння.

Свіжа зелена маса, розкладена навколо саджанців, створює захисний шар від пересихання ґрунту. Одночасно трава, що перегниває, стає джерелом органічних речовин.

Азотні суміші вносять через 2-3 тижні, коли капуста починає активно нарощувати листя. Розчин сечовини (15 г на 10 л води) стимулює розвиток зелені без ризику опіків.

Позакоренева обробка тим же складом підвищує засвоєння мікроелементів. Обприскування проводять вранці або ввечері, уникаючи прямих сонячних променів.

Для формування тугих качанів з середини літа застосовують йодний розчин. 30 крапель аптечної настоинки на відро води прискорюють обмінні процеси в тканинах рослини.

Борна кислота — незамінний помічник в період зав'язі. З горошку, розчинені в 10 л води, підвищують стійкість до хвороб і покращують структуру

майбутніх качанів.

Дріжджове підживлення активізує ґрутову мікрофлору. 200 г сиріх дріжджів, змішані зі 100 г цукру і настояні в теплі, розводять у воді (1:10) і поливають під корінь.

Курячий послід, розведений у пропорції 1:15, збагачує ґрунт фосфором і калієм. Добриво вносять тільки після бродіння, щоб виключити пошкодження коренів.

Чергування органічних і мінеральних сумішей запобігає висиханню ґрунту. Інтервал між підживленнями повинен становити не менше 10-14 днів.

Полив капусти припиняють за

3 тижні до збору врожаю — це підвищує лежкість качанів. Останнє підживлення проводять в кінці серпня, використовуючи калійні суміші.

Дотримання графіка внесення добрив гарантують рівномірний розвиток рослини. Здорове листя і пружні качани стають результатом системного підходу.

Капуста, вирощена з урахуванням її потреб на кожному етапі, порадує не тільки розміром, але і соковитістю. Головне — не перевищувати дозування і уважно спостерігати за реакцією рослини.

Як позбутися дротянника раз і назавжди

Як позбутися дротянника на своєму городі: дієві методи, перевірені часом.

Вивести пірій. Дротянники люблять жити там, де ростуть злакові бур'яни, наприклад, пірій. Тому цю рослину треба вивести зі свого городу, бо шкідник поширюватиметься по всій ділянці. Пірій можна вивести, замульчувавши ділянку чи накривши чорною плівкою. Головне, не додавати його в компост, бо дротянки за-ведуться й там.

Запах томатів. Дротянники бояться запаху свіжого бадилля помідорів. Тому після пасинкування томатів бадилля краще не викидати. Його можна

закопувати в лунки під час висаджування розсади чи просто класти у міжрядді. Це допоможе захистити городину від шкідників.

Розкислення ґрунту. Дротянники люблять кислі ґрунти, тому ділянку краще вапнівати, щоб розкислити землю. Для цього можна брати також доломітове борошно, крейду чи золу. Головне, використовувати засоби згідно інструкції.

Люпин. Дротянники не люблять запаху люпину. Цю рослину необхідно висівати на городі як сидерати. Звичайно, повністю шкідник не зникне, та якщо застосувати одразу кілька вищезазначених методів, то позбутися дротянників реально раз і назавжди.

Коли краще пити магній - зранку чи ввечері

Магній - це життєво важливий мікроелемент, який відіграє ключову роль у багатьох біохімічних процесах нашого організму. Він бере участь у синтезі білків, функціонуванні м'язів і нервів, регулюванні рівня цукру в крові та підтримці нормального артеріального тиску. Магній також необхідний для виробництва енергії та синтезу ДНК.

Коли варто приймати добавки з магнієм

Магній міститься в багатьох продуктах, що вживаються нами в їжі: бобові, горіхи, насіння, молочні продукти, зелені листові овочі. При недостатньому їх вживанні або при порушеннях засвоюваності магнію може виникнути його дефіцит - гіпомагніємія.

Також магній доступний в полівітамінно-мінеральних добавках та інших харчових добавках. Як наголошується в рекомендаціях Національного інституту охорони здоров'я США (NIH), в такій формі магній засвоюється організмом краще. Але добавки варто приймати

виключно для лікування підтвердженої дефіциту магнію в організмі після консультації з медиками.

Необхідна кількість магнію, яку в середньому потрібно вживати на день, залежить від віку і статі. Так, добова норма магнію для жінок 310-320 мг, а для чоловіків - 400-420 мг. Для дівчаток-підлітків (14-18 років) добова норма становить 360 мг, для хлопчиків-підлітків - 410 мг.

Чи має значення час прийому магнію?

Магнієву добавку можна приймати в будь-який час доби. Немає різниці, чи це буде вранці, вдень або ввечері. Найважливіше - це послідовність і регулярність прийому, тому варто взяти за звичку приймати її завжди до або після вечери, наприклад. Тоді ви можете бути впевнені, що отримуєте правильну добову дозу цього елемента.

Однак варто знати, що магній може взаємодіяти з деякими ліками і з кальцієм, тому краще дотримуватися двогодинного інтервалу в прийомі цих препаратів.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Л.І.ДЖЕДЖУЛА

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.

Ідентифікатор медіа -

R30-01106.

Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря".

Газета виходить щочетверга,
видається українською.
Спосіб друку - офсетний,
обсяг 3 друковані аркуші.

Формат А-3.

Розповсюджується
у Вінницькій області.

Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідальність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, реклами
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочувати
текст. При передруци матеріалів
посилання на «Подільську зорю»
обов'язкове. Матеріали, позначені
(P), публікуються на правах
реклами.

Якушинецька сільська рада повідомляє про проведення конкурсу

«По визначеню суб'єкта оціночної діяльності, який має ліцензію на проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови»

Конкурс відбудеться 09 травня 2025 року о 10.00 годині за адресою: Вінницька обл., Вінницький район, с. Якушинці, вул. Новоселів, 1А

Об'єкт оцінки знаходиться за адресою: с. Якушинці, вул. Хмельницьке шосе, 7А, Вінницького району, Вінницької області. Загальна площа об'єкту оцінки 0,0200 га.

Кінцевий термін подання документів 02 травня 2025 року.

Перелік підтвердів документів, які подаються на розгляд комісії

1. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності за встановленою формою;

2. Письмова згода керівника суб'єкта оціночної діяльності, що має спеціальний дозвіл на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею, і залучається претендентом (за потреби);

3. Інформація про претендента;

4. Копії кваліфікаційних документів оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок, у тому числі посвідчень про підвищення кваліфікації оцінювача з експертної грошової оцінки земельних ділянок;

5. Наявність сертифікату суб'єкта оціночної діяльності (або) відповідного документа, передбаченого статтею 6 Закону України «Про оцінку земель»;

6. Наявність спеціального дозволу на провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею (за потреби);

7. Інформацію про оцінювачів, що перебувають у трудах відносинах з претендентом, а також яких він залучає до надання послуг з оцінки та підписання звіту про оцінку майна (експертну грошову оцінку земельної ділянки): кваліфікація, стаж роботи, членство у саморегулюючих організаціях оцінювачів, наявність відповідної форми допуску до державної таємниці (за потреби) тощо.

Претендент подає документи до комісії у конверті, на якому слід зазначити: «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта оцінки, щодо якого буде проводитися конкурсний відбір суб'єкта оціночної діяльності, та найменування юридичної особи або прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - підприємця, який подає конкурсну документацію.

Місце знаходження комісії, контактні телефони: Якушинецька сільська рада, тел. 56-75-14, факс 56-75-19.

Якісні металопластикові

вікна та двері від

заводу-виробника із

гарантією.

Найнижчі ціни.

Тел.: (068) 840-38-18,

(063) 407-77-14.

Реклама

читайте газету online

e-mail: pzorya2003@i.ua

Подільська Зоря

З питань розміщення реклами,

оголошень звертайтесь за

тел.: (063) 89-089-57,

(068) 840 38 18, (096) 185-00-63,

27-77-07.

Передплатити «Подільську зорю»
можна у декілька кілків зі свого
смартфону або комп'ютера!

1. Переходимо за посиланням <https://peredplata.ukrposhta.ua>

2. Обираємо - Передплатити місцеві видання

Вітаємо ветеранів війни та праці

95-річчя святкуватимуть мешканка с. Вінницькі Хутори - **Ніна Андріївна ОСТАПЧУК** (26 квітня), житель с. Мізяківські Хутори - **Іван Михайлович СВЯТЕНКО** (28 квітня) та мешканка с. Пеньківка - **Марія Тарасівна ШАМОЛЮК** (28 квітня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій широ зичу іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родинах, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької
районної організації
ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТІТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи продовжуємо передплату на 2025 рік.

Передплата з поштовими послугами становить:
(61487): на місяць - 67,00 грн., на 3 місяці - 161,00 грн., 6 місяців - 302,00 грн., 1 рік - 584,00 грн.

24 квітня - хмарно, без опадів, т вдень +20...+27°C, вночі +11...+17°C. **25 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +20...+27°C, вночі +14...+16°C. **26 квітня** - хмарно, дрібний дощ, т вдень +11...+15°C, вночі +11...+14°C. **27 квітня** - ясно, без опадів, т вдень +9...+13°C, вночі +6...+7°C. **28 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +12...+17°C, вночі +2...+8°C. **29 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +14...+20°C, вночі +5...+9°C. **30 квітня** - хмарно, без опадів, т вдень +15...+21°C, вночі +7...+10°C.

МАГНІТНІ БУРІ

1-5 травня - сильна магнітна буря,
9-10 травня - середня магнітна буря,
15-18 травня - слабка магнітна буря.

Після 20 травня ситуація стабілізується. Наприкінці місяця Земля буде у відносному спокої. Дуже сильні збурення можуть відчуватися навіть здоровими людьми. Помірні вплинути переважно на метеозалежних. А слабкі, швидше за все, не принесуть особливого дискомфорту.

ОВЕН (21.03-20.04). Небажано вступати в суперечки з начальством. Тиждень буде повний сумнівів і проблем, не дозволяйте емоціям керувати вами. Не виключені зміни й розставання в особистім житті. Що ж, якщо ваші шляхи розійдуться, то не варто шкодувати про це. Вихідні обіцяють бути вдалими, якщо проведете їх із друзями. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - вівторок.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-20.05). Все пройде рівно й спокійно, навіть трохи нудно. Колеги зіграють важливу роль у вашій кар'єрі. Небажано нервувати та дратуватися з дрібниці, тоді робота буде споритися, і тиждень стане досить продуктивним. Гроші водитимуться у вашому гаманці, але й витрати будуть величими. Можете розраховувати на підтримку друзів. Домашні справи у вихідні можуть вирішуватися надто емоційно. Дітям знадобиться ваша допомога. Сприятливий день - середа, несприятливий - субота.

БЛИЗНЮКИ (21.05-21.06). Ви легко бліснете талантами та креативними ідеями, усі конкуренти залишаються далеко позаду. Не відволікайтесь на дрібниці, робіть свою справу. Ваші проекти виявляться затребуваними, що дозволить працювати з ще більшою захопленістю. Особисте життя порадує силовою почуттю і романтикою. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - середа.

РАК (22.06-22.07). Розслабтеся, і прийміть усі події такими, якими вони є. Ви навряд чи вільно щось змінити зараз. Але все виявиться до кращого. Зосередженість і швидкість реакції дозволяє упоратися з поставленими завданнями. Небажано посвячувати навколоїшніх у свої плани. У вихідні вас може охопити творчий порив, який важливо втілити в життя відразу ж. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

ЛЕВ (23.07-23.08). Тиждень досить стабільний і гармонійний, але вас можуть охопити туга та дурний

Історія військового на псевдо "Пастор"

Олександр Шевчук на псевдо "Пастор" - військовослужбовець 71-ї окремої егерської бригади ДШВ. У воєнному житті - диякон церкви євангельських християн-баптистів, який доєднався до війська та взяв до рук зброю.

Долучившися до загону спеціального призначення, де виконував обов'язки оператора радіоелектронної боротьби. У складі штурмових розрахунків, доводилося також брати участь в бойових діях, відбивати ворожі навали та утримувати українські позиції. Зараз військовий працює рекрутером у 71 окремій егерській бригаді ДШВ ЗСУ.

"У 2021 році я закінчив проходити альтернативну не-військову службу в звязку з реїлігійними переконаннями. Проте, коли розпочалося повномасштабне вторгнення, я усвідомив, навіть не я, а, я думаю, Господь змінив мої переконання, в тому, що в мене є чарівна дружина, є мила донечка, і я той, хто має не лише дбати про їхній добробут, я також маю дбати і про фізичний захист їхній. Також був наставником для підлітків, і ми з ними спілкувалися. Я розумів, що я хочу бути для них гарним прикладом, і я хочу, щоб вони зростали у вільній країні.

Олександр Шевчук долучився до загону спеціального призначення, де виконував обов'язки оператора радіоелектронної боротьби.

Коли я мавйти зі своїми хлопцями вже по розподілу, я захворів, через тиждень я повернувся з шпиталю, іх вже не було, вони вже роз'їхалися по своїх частинах. Я потрапив в вітрачений батальйон, там, де були всі такі самі хлопці, після лікарень, після якихось інших речей, і по розподілу потім я потрапив в 71 бригаду. Це був початок 23-го року. Якраз формувалося відділення радіоелектронної боротьби, і я потрапив у це відділення, і потім ми поїхали на виконання бойового завдання в Донецьку область.

Оператор радіоелектронної боротьби - це протидія безпілотним літальним засобам. Ми безпосередньо слідкували за небом, щоб воно було чисто. Коли ми бачили безпілотний літальний апарат і дізвавалися, що це ворожий апарат, ми намагалися його тиснути нашими засобами для того, щоб вбезпечити наших хлопців від розвідки, від скидів".

За словами Олександра Шевчука, попри релігійні погляди, взяв до рук зброю.

"Так, я беру. Я беру і я користувався. У нас були складні обставини саме на Бахмутському напрямку, біля Ново-бахмутівки, і нам необхідно було виходити допомагати нашим хлопцям. Хоча ми не мали ніякого обладнання. І коли нас запитали, що було цілком добровільно. Нас запитали, чи ми готові. З нашого підрозділу ніхто не відмовився. І ми пішли першою двійкою, я із своїм побратимом Миколою. І так склалося, що ми були якраз на лінії прямого зіткнення. Ми працювали, було важко.

До прикладу, за дві години в нас вилітало близько 20 магазинів автоматів Калашникова. Тобто нам їх приносili, забивали. Це були важкі години, тому що по нас також працювали. По нас працювали і фосфором, і мінометкою, також і стволка, тобто артилерія. Також я контузію отримав від танчика".

Про перше боєве завдання

"Це якраз було під Ново-бахмутівкою, коли ми потрапили не на ту позицію. Вона була наша, але не ми там мали бути. І нам необхідно було бути в обороні. Там також була ще одна позиція, яка була перед нами. Наші хлопці заходили на неї вночі і в день поверталися. І ми були єдиною позицією, яка могла їх також прикривати вогнем.

За словами захисника, на позиції їх було двоє, перебували там півтори доби.

Я там отримав акубаротравму завдяки танчику, який по нас працював від закритої позиції. І Господь також дуже сильно зберігав наше життя, тому що по нас працювала мінометка. Одна міна прилетіла майже прямо в брусфер нашого окопу, за метр від нас, і не розірвалася. Це міна 120-го калібрі. І також по нас працювали крили фосфором, але або не долітало, або перелітало. Ну, швидше за все, намагалися підпалити траву і підсвітити нашу позицію.

Тоді якраз була також ще в ті дні хуртовина. Це був 23-й рік, кінець березня. І в Донецьку області випав сніг, тоді два дні сильно мело. Тобто це зменшувало нашу видимість, і ворог тоді якраз намагався просуватися на наші позиції", - сказав Олександр Шевчук.

Про "боротьбу" із безпілотниками

Він розповів також про те, як змінилась "боротьба" із безпілотниками.

"Наши розробники, у нас є чудові мозковиті хлопці і дівчата, які працюють над цим, які розробляють по широкому діапазону протидії безпілотним літальним апаратам. Тут почали йти FPV-дрони. Знову потрібно було переходити на інші діапазони, наші хлопці і дівчата знову прийняли цей вид. Знову дали відповідь, знову був певний вже захист, там і купольні РЕБи, і РЕБи направленої дії проти FPV-дронів, це все було. Потім почалися FPV-дрони на оптоволокні, тобто на них вже РЕБ не здійснює ніякого впливу, почали робити там певні стітки, які нагрівалися для того, щоб перерізати це оптоволокно.

І в нас навіть хлопці користувалися помповими рушницями, ми замовляли їм теж патрони, тому що там і хороша кучність, і дробом дуже добре просто пошкодити FPV, і він десь в сторону піде. Тому ми розвиваємося постійно, в нас дуже чудово хлопці працюють з саме ударними безпілотними літальними апаратами, але ворог не стоять на місці. Це не той Ванька, якого, до прикладу, показують, хоча мені не дуже подобається це ім'я, а це справді друга армія світу, яка в bona була і по кількості, і по озброєнню".

Я впевнений, що ми рухаємося і маємо можливість оборонятися досі. Це лише завдяки тому, що в наших захисників інша мотивація. Нема куди повернутися. Не прийшли заради грошей, а для того, щоб захистити свою кров, свою родину, дітей, дати їм майбутнє.

Про зброю і моральні цінності

Захисник пояснив, чому зброя в руках не суперечить моральним цінностям, які він, як діякон, проповідує своїм прихожанам.

"Не суперечить. Якщо дивитися на 10 заповідей, і вони були написані саме на івріті, тобто оригінальною мовою, там було три дії слова, які визначали саме вбивство. Одне з них означало злочинне вбивство, безневинне вбивство, до прикладу. Друге - це було вбивство як покарання за злочин. І третє - це було невинисне вбивство.

І також апостол Павло в своїх посланнях, вже в Новому заповіті, він говорить про те, що влада носить меч, який використовує для того, щоб карати злочинців, і для того, щоб підбадьорувати, або винагороджувати тих, хто чинить добро. І наша армія, тобто саме військовослужбовці, вони є якраз тими, хто має цей меч, і вони його використовують для того, щоб карати зло або ж захищати цивільне населення від ворожої збройної агресії", - сказав Олександр Шевчук.

Він згадує про випадки, коли дивом вдалося вберегти сівід обстрілів та куль.

"Доприкладу, коли я розповідав про міну, яка прилетіла, вістрягла в брусфер і не розірвалася. Потім, другий випадок, це коли я був вже на іншій позиції, я буквально відійшов, і від огляду вікна пролетіла снайперська куля, просвистіла.

Потім, коли ось так само цей танчик працював по нас, я отримав тільки втрату слуху, а мій побратим вчасно пригнувся Микола, і потім показував мені на шоломі, що в нього був рикошет від гарячого уламка, і там була нещодавно його шия. Тому були такі випадки, і для мене це цінний досвід, розуміння того, що Бог є захистом, і розуміння того, що я там, де я був потрібен. Якщо б навіть повернути час назад, я все одно пішов би служити".

За матеріалами Супільного.

Астрологічний прогноз на 28 квітня - 4 травня

настрай. Не піддавайтесь зневірі, не ведіться на емоційні провокації. Обережніше з угодами, особливо якщо їх пропонують нові партнери. У вихідні постараїтесь не упускати з поля зору навіть незначні дрібниці. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

ДІВА (24.08-23.09). На роботі виявіть передбачливість, нехай про ваши успіхи пок